

PREDSEDSTVO OBČINSKEGA SVETA ZVEZE SINDIKATOV

Kaj so naloge sindikata?

Predsedstvo občinskega sveta Zveze sindikatov je bilo 16. januarja, dober teden dni pred zadnjim datumom, ki ga predvideva rokovnik RK ZSS. 25. januarja bi namreč morali biti opravljeni občni zbori v vseh osnovnih organizacijah.

Poglejmo zato, kaj so člani predsedstva ugotavljali na omenjeni seji.

Do 16. januarja je bilo opravljenih 82,2 odstotka občnih zborov ali drugače, občni zbori so bili v 163 osnovnih organizacijah zveze sindikatov.

Predsedstvo s takšnim stanjem ni bilo zadovoljno. Najlepša pa tudi ni bila ocena vsebine opravljenih zborov.

V večini primerov je bilo na zboru podano pismeno poročilo o opravljenem delu osnovne organizacije v preteklem mandatnem obdobju, le nekateri so poročilo podali kar ustno. Zanimiv je tudi primer Ilirije Vedrog – TOZD Ilirija, kjer je podpredsednik dejal, da o preteklem delu nima kaj povedati, saj osnovna organizacija ni nič naredila. S tem se seveda ni mogel strinjati nihče, ne člani osnovne organizacije, pa tudi ne predsedstvo občinskega sveta, ki so navedli vrsto opravljenih nalog in stalnih aktivnosti.

Žal pa so bila poročila po vsebini preobremenjena z manj pomembnimi stvarmi, pa čeprav konkretnimi. Pričakovali smo, da smo prerasli čas, ko se je sindikat ukvarjal le z izleti, ozimnico in letovanji, pa temu žal ni tako. Predkandidacijske in kandidacijske postopke za samoupravne organe in delegatske skupščine, v katerih so sindikati zares tvorno sodelovali, nekateri še omenili niso, kot da je to sila nepomembna zadeva.

Poročilom primerne so bile tudi razprave. Z eno besedo povedano – bile so revne, marsikaj jih sploh ni bilo. Del krivde za takšno vzdušje na občnih zborih lahko pripišemo samim sindikalnim vodstvom, ki niso bila dovolj zavzeta in razprave tudi niso vzpodbujala.

En vsebinski poudarek pa le lahko izpostavi-

vimo, saj se je pojavil večkrat. Delavci so zahtevali, naj bi imeli večji vpliv na oblikovanje cen in socialno zaščito delavca. Žal pa ravno tud lahko ugotovimo, da se delavci velikokrat zelo neodgovorno obnašajo. Ko gre za dvig cen izdelkom, ki jih delavec proizvaja, ni nobenih pomislekov. Kakor hitro pa dvignejo ceno izdelkov ali storitev delavci v sosednjih organizacijah, se postavimo v vlogo potrošnika, začnemo negodovati in nezadovoljstvo je tu. Krivi pa smo sami zaradi svojega dvočlanskega vedenja in odločanja.

Kmetje v sindikalnih vrstah

V večini programskih usmeritev so upoštevali priporočila, naj bi le ta vsebovala stabilizacijska prizadevanja, problematiko gospodarjenja, dohodkovno povezovanje, delitev po delu, socialno politiko in delegatski sistem. Večina osnovnih organizacij se je v stabilizacijski program aktivno vključila. Ob ugotavljanju delovanja delegatskega sistema nikjer niso mogli pohvaliti sodelovanja osnovne organizacije z delegacijami, ker ga praktično ni bilo. Zanimiv pa je primer Ilirije Vedrog, kjer so se resno lotili neresnega dela delegatov in jih poklicali na odgovornost, saj so med drugimi tudi oni povzročili, zaradi prežgodnjega odhoda s seje, nesklepčnost zbora združenega dela skupščine občine.

In kako so se končale volitve? Kar 60 odstotkov vodstev osnovnih organizacij se je zamenjalo, veliki problemi pa so bili ob volitvah novih predsednikov. Člani sindikalne organizacije se namreč vse predobro zavedajo, da glavna dela leži na predsedniku, da kolektivna dela še vedno ni, zato se te funkcije otepajo.

Razveseljivo pa je, da so na občnih zborih sprejeli tudi nekaj novih članov v sindikalne vrste. Gre za temeljno združeno organizacijo Vič, kjer so v Zvezo sindikatov vstopili štirje kmetje kooperanti.

NINA ČOŽ

IZ DELOVNE ORGANIZACIJE ŽIČNICA

Spremembe in njih sadovi

Od osmega septembra, ko je v Žičnici začel z delom kolegijski poslovodni organ družbenega varstva pa do danes, je minilo pet mesecev. Začasni kolegijski organ je bil do 21. decembra dvočlanski, od takrat naprej pa ga je skupščina občine razširila še z dvema članoma. Njihovo delo in napor so že obrodili sadove, pa čeprav je ta trditev morda malce zgodnja. Pa vendarle. Resda bo sanacijski program pripravljen šele tja do konca marca, vse delo in aktivnosti pa se morajo že sedaj gibati v smeri napredka in odprave zaradi slabega dela in načrtovanja nastalih zastojev.

Kaj je pravzaprav naloga začasnega organa družbenega varstva? Dolžan je zagotoviti smotno in zakonito samoupravno organiziranost v delovni organizaciji in DSSP in odpraviti vse nezakonitosti v poslovanju, zagotoviti izdelavo in sprejem samoupravnih splošnih aktov, izdelati program ukrepov za odpravo motenj v poslovanju in skrbeti za njihovo izvajanje, izdelati dolgoročni razvojni program delovne organizacije, zagotoviti ustrezno informiranost delavcev in kadrovanje ustreznih delavcev.

Iz-pisarn za stroje ali pa ...

Kolegijski poslovodni organ družbenega varstva je do konca lanskega leta uspešno opravil vrsto nalog. Pripravil je program ukrepov za odpravo motenj v poslovanju do konca lanskega leta. Program je že dosegel nekatere rezultate. Eden med njimi je racionalnejša organizacija. Razmerje med režijskimi in proizvodnimi delavci ni bilo ustrezno. Na enega proizvodnega delavca je bil beležen 1,1 režijski delavec. To nesorazmerje je bilo že popravljeno. Namesto 115 režijskih delavcev jih je sedaj 82 in 113 proizvodnih delavcev, osem delavcev pa je žal še nerazporejenih.

Tudi na področju proizvodnje in prodaje so uspehi. V borih štirih mesecih je KPODV (kolegijski poslovodni organ družbenega varstva) uspelo, da je bila prodaja v tem času za 20 odstotkov večja od tiste, ki je bila realizirana v prejšnjih osmih mesecih.

Ob uvedbi družbenega varstva v DO Žičnica, je bila finančna situacija kritična. TOZD v Ljubljani (do 21. 11. 1983 je bil še en TOZD v Ribnici, ki pa se je izločil in sedaj posluje v sklopu DO »RIKO«, iz TOZD v Ljubljani in DSSP pa se je osnovala enovita delovna organizacija) je bil v celoti nelikviden, DSSP pa v izgubi. Obveznosti ljubljanskega tozda so znašale skorajda 15 starih milijard. Ko sta se junija 1983 Tehnunion in Slovenijales odpovedala garanciji, ki sta ju dajala za kratkoročni kredit pri LB v višini dveh starih milijard, je po tožbi sledila blokada DO Žičnica.

To situacijo je bilo treba rešiti. Dogovarjanja so uspela in Tehnunionu so bile odprodane zaloge, boljše rečeno večina njih, saj jih je zaenkrat še za 3 milijone dinarjev. Uspeli so tudi dogovori za odprodajo zalog s Slovenijalesom. Na ta način je uspela poravnava nekaterih obveznosti. Ob koncu lanskega leta je ostalo še 8,3 milijarde (stare) obveznosti. Obveznosti v prvem kvartalu letošnjega leta bodo preko 15 starih milijard.

Disciplina še šepa

Drsečega časa prihajanja in odhajanja z delovnega mesta v Žičnici ni več. Ta ukrep je veliko pripomogel k večji produktivnosti in večjemu redu. Večina delavcev je dojela, da sta red in disciplina pogoja za uspeh v poslovanju. Pravimo večina, saj ima disciplinska komisija kljub temu še veliko dela.

Osebnih dohodkov so sedaj nekoliko boljši, pa vendar še vedno krepko pod republiškim povprečjem, kar prav gotovo ni v prid pridobivanja novih, dobrih in strokovno podkovanih delavcev v proizvodnji. Število delavcev v proizvodnji se namreč lahko, glede na zmanjševanje režije, nekoliko poveča.

In načrti za letos ...

Temeljne usmeritve poslovanja DO Žičnica v letošnjem letu so: prestrukturiranje proizvodnega

POT REŠITVE

Ooooh, še vedno se me drži, kot pijanec plota.

programa, boljša izraba delovnega časa in proizvodnih zmogljivosti, izboljšanje razmerja med proizvodnimi in režijskimi delavci, del akumulacije nameniti za obratna sredstva, izdelava sanacijskega programa. Za doseg temeljnega cilja – povečanja dohodka z večjo produktivnostjo – bo potrebno zagotoviti 35-odstotno povečanje fizičnega obsega proizvodnje, 3-odstotno povečanje produktivnosti, 20-odstotno povečanje izvoza in 20-odstotno počasnejšo rast osebnih dohodkov od dohodka.

Seveda pa je pred tem kolektivom še cela vrsta drugih obveznosti, nenazadnje tudi sprejem samoupravnih splošnih aktov, ki bodo prilagojeni statusnim spremembam in zagotovitev reda, zakonitosti in discipline.

NINA ČOŽ

Gostinsko podjetje Vič stoji na trdnih nogah

»Naše« Gostinsko podjetje Vič ima kar osem gostinskih lokalov in seveda največ jih je v naši občini. Malo je občanov – vsaj tistih, ki ne stanujejo v oddaljenejših krajevnih skupnostih, ki ne bi poznali nekdanjega Čada oziroma zdaj gostilne Pod Rožnikom, pa Visa, gostilne Pod vrbo, Mirja ...

V teh časih ni lahko biti gostinec, saj ostaja družini še za kaj bolj pomembnega bolj malo denarja in za gostince manjši obisk pomeni tudi manjši zaslužek. Pri Gostinskem podjetju Vič se za zdaj niti ne morejo pritoževati, čeprav morajo obenem priznati, da se morajo za uspešno končno poslovno leto zahvaliti predvsem pridnim rokam in koriščenju notranjih rezerv. »Samo višje cene,« je dejal Franc Trampuš, sedanjí direktor podjetja, »nič ne opravijo«. Vse kar lahko naredijo je, da odženejo goste, zato imamo mi nove, potrjene cenike v »predalu«, ker so cene previsoke.

V zadnjih nekaj več kot treh letih so pri Gostinskem podjetju Vič obnovili skoraj vse svoje lokale. Nekateri bolj, druge manj. Načrti so še bolj pogumni, saj se obeta celovita obnova gostilne Pod Rožnikom.

Pa pojdemo po vrsti. V gostilni Pod Rožnikom so že obnovljene sanitarije, zgrajena nova hladilnica z devetimi kubičnimi metri prostornine, odprt nov gostinski prostor s 24 sedeži, zgrajena nova kopalnica za delavce, obnovljena oprema v kuhinjskem delu vrta. Poleg tega je Gostinsko podjetje Vič že odkupilo od PTI obe zgradbi (tudi stari hlev) in vse zemljišče. Hlev bodo prenovili in pridobili 116 novih sedežev v pritličju, na obnovljenem podstrešju pa bodo uredili tudi mirno restavracijo za tiste goste, ki bi radi po kosilu še malo v miru posedeli in pokramljali. V njej bo prostora za 127 sedežev.

Seveda so to za zdaj načrti, saj bo ta obnova »požrla« veliko denarja, pri vsem pa je treba paziti tudi na to, da bo gostišče tako, da se bo lepo vključilo v park OF.

Tudi gostišče Pod Vrbo so v zadnjem času prenovili in stvari uredili tako, da je imelo lani kar 174 odstotkov več prometa kot leto poprej. Urejena je Prešernova soba, hrana pa je v glavnem domača, slovenska. Preurejen je tudi Vis, za kategera pa so kupili še dodaten prostor od Tiskarne Ljubljana, kjer bo nova restavracija, ki naj bi bila ločena od »šanka«.

Sicer pa pri Gostinskem podjetju Vič prodajo zelo veliko hrane – celo več kot pijače. Hrana namreč predstavlja kar 52 odstotkov prometa v lokalih podjetja (v povprečju). V gostilni Pod Rožnikom predstavlja na primer hrana kar 73 odstotkov vsega prometa. Dobra hrana in zmerne cene še vedno pritegnejo goste.

Vedno več se v gostiščih ukvarjajo s kuhanjem obrokov za družbeno prehrano in v načrtu za prihodnje je med drugim tudi to, da bi vsak lokal »prevzel« vso ponudbo za eno delovno organizacijo – od družbene prehrane do reprezentance.

V letošnji sezoni bodo pri Podjetju spet dobili nazaj okrepčevalnico v Živalskem vrtu, za kar si je direktor Franc Trampuš še posebej prizadeval. Obiskovalcem, ki jih je iz leta v leto več, se da z malo truda marsikaj ponuditi – zadovoljni pa bodo oboji: otroci in starši ter gostinci. Poleg tega bo marsikatera šola pozdravila možnost, da bi gostinci ob organiziranih obiskih živalskega vrta v okviru šolskih izletov poskrbeli tudi za topel obrok šolarjev. Pri Gostinskem podjetju Vič so to pripravljene narediti v enem od svojih lokalov, ne nazadnje pa bi lahko hrano pripeljali tudi v Živalski vrt. Problem je samo v tem, kako bi se z vodstvi šol ali učitelji dogovorili. Najbolje bi bilo seveda, da bi le-ti poklicali gostinsko podjetje Vič in povedali svoje želje.

Z dobro voljo in odločnostjo se da res veliko narediti. Franc Trampuš je to dokazal s svojim delom v minulih nekaj več kot treh letih, ko je prevzel vodstvo Gostinskega podjetja Vič. Veliko truda je vložil v to, da bi izboljšal tako ponudbo

kot postrežbo in sploh kakovost »svojih« lokalov. Pri tem se je moral spopasti s kadrovskimi vprašanji, saj je od osebja v lokalih odvisen zaslužek. V zadnjih letih je tako uspel urediti večino stvari, pravi pa, da so kadri v gostinstvu tisti, ki človeku naredijo največ sivih las.

Marsikaterega natakarja je bilo treba zamenjati ali premestiti, vendar je nove dobre ljudi težko dobiti. Stipendirajo vse, ki to le želijo. Poleg tega so se z medobčinsko Gospodarsko zbornico za ljubljansko območje dogovorili, da bodo organizirali seminar za kadrovice, kjer bi pregledali, kaj vse se da narediti, da bi lahko usposobili dobre gostinske delavce.

Zadnji – lanski – gostinski zbor v Radencih je pokazal, da gostinci »našega« podjetja niti niso za v koš. Čeprav so se tega zbora udeležili prvokrat, so »pobrali« kar precej priznanj. Prisužili so si namreč kar štiri medalje. Vse štiri so srebrne: za kulinariko, za pecivo, za pogrinjek in za skupni nastop. Sodelovali so delavci iz gostilne Marn in Vis.

Kaj pa načrti za naprej? Predvsem bi v bodoče radi uredili (seveda morajo prej dobiti vsa soglasja in dovoljenja) lokale v Eiprovi 1 in 17. V tem delu mesta naj bi namreč nastalo prijetno zbiralnišče Ljubljančanov in turistov. Urejeni bodo številni obrtniški in gostinski lokali in še kaj. Vse to se bo seveda dogajalo v okviru prenove stare Ljubljane in z uresničitvijo sedanjih načrtov bo to res najprijetnejši del mesta. Gostinci bodo imeli seveda pri tem velik delež.